

med Arbejde, men at en rationel Betragtning maa føre til, at naar der overhovedet findes Arbejdsmuligheder, bør disse udnyttes som saadanne under den ene eller anden Form, saaledes at man undgaar at yde Understøttelse.

Man er herefter enedes om en Tilføjelse til Reglen i Forsorgslovens § 30 om Forsørgelsesmaaden, hvorved det er fastsat, at saafremt en understøttet Persons Trang skyldes, at han *undlader at udfolde rimelige Bestræbelser for at skaffe sig Arbejde*, uden at Forholdet dog kan henføres under Bestemmelserne i Forsorgslovens Kapitel XXV om forsømmelige Forsørgere, kan det sociale Udvalg med Kommunalbestyrelsens Samtykke, for at modvirke en saadan Arbejdsuvilje, lade vedkommende udføre *Arbejde for den udbetalte Understøttelse*. Til Bestemmelsens Anvendelse maa det kræves, at vedkommende har haft Arbejdsmuligheder, som han efter Reglerne i Arbejdsløshedslovens § 17 ikke med Rette har kunnet vægre sig ved at udnytte, samt at paagældendes hele Adfærd er Udtryk for, at han ikke udfolder de Bestræbelser for at klare sig uden offentlig Hjælp, som med Rimelighed kan stilles til ham.

Med Hensyn til Omfanget af det Arbejde, der skal udføres, har man fastsat, at der for Arbejdet beregnes den i § 4, Stk. 4, 1. Pkt., jfr. Stk. 6, 1. Pkt., i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1941 om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse fastsatte Timeløn, saaledes at der skal udføres Arbejde, indtil der herved er indtjent et til Understøttelsen svarende Beløb. Ved Bortfald af eller Ændring i den nævnte Lønregel skal Lønnen for det i nærværende Bestemmelse omhandlede Arbejde fastsættes af Arbejds- og Socialministeren i Overensstemmelse med de Principper, som den fornævnte Lønbestemmelse er Udtryk for. Naar Understøttelsen saaledes er omsat til et Arbejdsvederlag, findes den ikke at burde medføre nogen Retsvirkninger for Modtageren, hvoraf følger, at det udbetalte Beløb heller ikke kan kræves tilbagebetalt. Saafremt den paagældende imidlertid under det omhandlede Arbejde har lagt en aabenbar Arbejdsuvilje for Dagen, har man dog fundet, at det udbetalte Vederlag bør medføre de i § 306 omhandlede Fattighjælpsvirkninger, samt at det udbetalte Beløb i saa Fald bør kunne kræves tilbagebetalt i Overensstemmelse med Reglerne i § 301.

Det Arbejde, der skal udføres af de

understøttede, maa være af en saadan Art, at det ikke paa det givne Tidspunkt vilde egne sig til Udførelse med normalt lønnet Arbejdskraft og ej heller med Tilskud efter Beskæftigelseslovgivningen, og Arbejdet skal derhos være egnet til Opretholdelse eller Generhvervelse af de paagældendes Arbejdsevne og Arbejdsvilje. Da et Arbejde af den omhandlede Karakter ikke kan antages at ville tilføre Kommunen en Værdiforøgelse, der staar i Forhold til Udgifterne ved Arbejdets Udførelse, indbefattet den til Arbejdsvederlag omsatte Understøttelse, har man ikke ment at burde fastsætte nogen Begrænsning i Kommunernes Adgang til Anmeldelse til mellemkommunal Refusion eller Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond af denne Understøttelse.

Til § 53.

Forslaget er en Følge af den foreslaaede Ændring af Forsorgslovens § 55, hvorved de nuværende Regler i § 55, Stk. 2—4, vedrørende Ophør af Opholdskommuneforpligtelsen erstattes med Regler om Bipersoners retlige Opholdskommune.

Til § 55.

Der har ikke hidtil — bortset fra Reglen i § 55, Stk. 5, — været særlige Lovregler om *Bipersoners* — Hustruers og Børns — retlige Opholdskommune. Reglerne herom er derfor efterhaanden dannet gennem Ministeriets Praksis, der er videreført fra Tiden før Forsorgslovens Ikrafttræden, og som har fulgt den Linie, at Bipersoner kan erhverve en fra Hovedpersonen forskellig selvstændig retlig Opholdskommune.

Der er imidlertid blevet peget paa, at den saaledes gældende Praksis — der bl. a. kan medføre, at samtlige Medlemmer af en samlevende Familie, der er under offentlig Forsørgelse, kan have hver sin retlige Opholdskommune — vanskeliggør Administrationen for Kommunerne, dels ved Udregning af den Brøkdæl af Hjælp, ydet til en samlevende Familie med flere retlige Opholdskommuner, der falder paa den enkelte retlige Opholdskommune, dels ved et forøget Arbejde med at holde Rede paa Hjælpens Fordeling paa de enkelte Familiemedlemmer og ved at udsende specificerede Regninger til de forskellige retlige Opholdskommuner, ligesom det er forbundet med stort Besvær for Forældrenes retlige Opholdskommune at føre Kontrol med, at den ikke kommer til at